

ПРОТОКОЛ

№ 22

гр. Силистра, 14.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

Членове: Теодора В. Василева
Десислава Г. Петрова

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
Сложи за разглеждане докладваното от Люба Ст. Стоилкова Въззивно гражданско дело № 20233400500007 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛ: М. М. М. – редовно призован, не се явява. За него се явява **АДВ. Т. С.**, надлежно упълномощен и приет от съда.

ОТВЕТНИК: Н. Н. Д. – редовно призована, не се явява.

ПРЕДИ ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

ПОСТЪПИЛА е молба от ответницата по жалбата, с която уведомява съда, че няма възможност да се яви в съдебно заседание и моли същото да бъде разгледано в нейно отсъствие.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. С. – Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ докладва делото, като препраща към Определение №17/11.01.2023г., постановено по делото, като предоставя възможност на страните за становище по доклада.

АДВ. С. – Запознахме се с доклада на съда, нямаме възражение по него.

С оглед изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

Обявява за окончателен доклада по делото.

АДВ. С. – Поддържам изцяло въззивната жалба. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. С. – Уважаеми Окръжни Съдии, аз смятам, че съдържанието на въззивната жалба е достатъчно пълно и в нея са изложени всяко едно от основанията, които трябва да бъдат отчетени от Вас като въззивна инстанция при повторното разглеждане на повдигнатия правен спор, приключил с решението, предмет на жалбата ми.

Няма да се спирам на аргументите, които съм изложил във въззивната жалба. Бих искал само да добавя нещо допълнително, а именно, че два са основните процесуални кодекса в нашата държава – ГПК и НПК. Те по някакъв начин рефлектират и върху съдържанието на нормативните разпоредби, включени в АПК, където е властелин ГПК за неуредените случаи и в административно наказателните правоотношения – НПК, който допълва празнините в тази материя от обективното ни право. Ако Вие обърнете внимание, в системата на процесуалната уредба на съдопроизводството пред гражданските съдилища, законодателят се е спрял на последиците от недобросъвестното упражняване на процесуалните права – разпоредбата на чл. 3 е изнесена дори пред ръководните начала в гражданския процес и тя определя по някакъв начин съдържанието на процесуалните правоотношения, както и пътя, начина, по който се реализират тези права. Така, в гражданското съдопроизводство, въпросът за добросъвестността и злоупотребата с процесуалните права е намерил своето място. Формулата е много проста – при недобросъвестно упражняване на процесуални права, страната, която си е позволила подобно поведение, отговаря по реда на чл. 45 от ЗЗД.

В НПК, обаче, подобна разпоредба няма. Както за прокурора, така и за тъжителя, като господари първоначално на наказателния процес, изискване за добросъвестно упражняване и за въздържане от злоупотреба с право няма. Аз не смятам, че това е празнина в обективното ни право- това отговаря на идеята на законодателя, която е „преодоляна“ с решението, което е предмет на въззивната ни жалба.

Основният принцип, от който трябваше да се ръководи Тутраканският районен съд е *Neminem laedere*, което общо взето може да се формулира като задължението на всеки субект в нашето общество да се въздържа от действия, с които уврежда другото. Действието, което уврежда интересите на моя доверител е доказано по безспорен начин, неговите последици също. Единственият спорен въпрос пред нас или пред Вас е в крайна сметка за противоправността на поведението на деликвента като елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане.

Няма повече да Ви отнемам време. Смятам, че разсъжденията на Тутраканския районен съд са изолирана концепция за начина, по който неоснователно подадената тъжба рефлектира върху правната сфера на

подсъдимия и за начина, по който следва да реагира гражданското право при оправдателна присъда или прекратяване на наказателното производство.

Моля да присъдите стотен лева държавна такса, които са единствените разноси, които са направени пред Вас от доверителя ми.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в срок до 14.03.2023г.

Заседанието приключи в 10.40 часа.

Протоколът е воден в съдебно заседание и изготвен на 15.02.2023г.

Председател: _____

Секретар: _____